

I GRÚZIA VAGY GEORGIA

A 2008-as grúz-orosz háborút követően a grúz kormányzat azt kérte a világ országaitól, hogy a Grúzia nevet változtassák át Georgia névre, ami szintén Grúzia egyik neve. Mivel a grúzok voltak a támadók és az oroszok a megtámadottak, az igazságérzet azt sugallja, hogy a háború kérdésében az oroszok mellé kell állni. Grúziának nem kellett volna katonai akciót kezdeni, aminek a végén hatalmas vereséget szenvedett.

A háború hatására a grúz kormányzat el akarja törölni a Grúzia nevet, mivel az orosz eredetű, és helyette a Georgia nevet szándékozik használni és használtatni a világ országaival. Ezért megkeresték a magyar politikai vezetést, hogy a grúz, Grúzia helyett a georgiai, Georgia és származékai szerepeljenek a magyar hivatalos használatban. A képviselők az MTA Nyelvtudományi Intézetét is többször megkeresték a kérdésben.

Kenesei István, az MTA Nyelvtudományi Intézetének igazgatója a „Kinek a teája?” című cikkben írt a kérdéstről, ami a Magyar Nemzet napilap Magazin mellékletében jelent meg 2011. augusztus 13-án. A cikkben több megjegyzést is tesz Kenesei István, ami miatt érdemes néhány sort írni a témáról.

A Georgia nevet, Kenesei István állítása szerint, a szaktudomány elutasítja, továbbá a személyes véleményét is közli a cikkben. A magyar kormányzat azonban a Georgia nevet használja a kétoldalú kapcsolatokban, amit helyesen tesz, ha a grúzok ezt kérik, mondom én.

Kenesei István írja, hogy a régmúltba visszatekinteni sok bizonytalansággal jár. A népnevek igen érzékeny kérdéskört alkotnak, ezért jó szándékú tévedések és tudatos hamisítások is körbeveszik őket. Zárójelbe teszi, hogy gondoljunk csak a többszörösen megcáfolt hun-hungarus rokonításra. Azt ugyan nem tudhatjuk meg, hogy kik voltak a többszörösen megcáfolók, mert a magyar-hun azonosságot senki nem cáfolta meg. Nem is tudja megcáfolni, mert a hunok magyarok voltak, de sajnálatos módon fogalma sincs a magyar népnek, valójában kifélék voltak a hunok.

Kenesei István folytatja: a grúzok saját országukat Szakartvélónak hívják. A szomszéd török és perzsa népek ezer éve a talán grúz eredetű gurdzs/gordzs nevet használták, amelyekből gurz alakra lehet következtetni, a X. században lejegyzett arab írású szövegek alapján. A Grúzia/Georgia ebből a török/perzsa közvetítésű szóból származik. Az egyik irányban, valószínűleg Itáliában lett Georgia (ejtsd: dzsordzsa), amiből visszakövetkeztettek egy soha nem volt ógörög Geórgosz népnévre, ami földművelőt jelent. Megemlíti, hogy a görögök kolchhisziaknak vagy ibéreknek nevezték a grúzok őseit.

Egyes népeket a szomszédok másként neveznek, a magukat deutschnak nevezett népet a svédek tyska, a magyarok meg az egyébként szlávból jött német névvel nevezik. Itt kiderül, hogy a Német magyar népnevet nem érti a cikk írója, csak beledöf már másodszer a magyar tudatba.

A másik irányban, Ázsiában a gurdzs/gordzs népnév terjedt el, végül a szláv nyelvekben, pl. az óoroszban megtörtént hangátvetéssel a gruz(in)-Gruzia létrejött. Így lett a török nyelvcsaládban a név Gürdzisztán. Mi magyarok közvetlenül a németektől kaptuk az azóta náluk, mármint a németeknél kihalt Grusien szót, 1.800 körül. Itt a harmadik furcsaság. Mivel a magyar nyelvnek akkoriban semmiféle kapcsolata nem volt az orosz nyelvvel, a Grúzia a magyar nyelv szabályai szerint jött létre, de akkor még élt a Georgia változat is. A XIX. század végén nálunk a Grúzia vált elfogadottá.

A népnevek változhatnak. A tót, oláh, rác helyett ma szlovák, román, szerb neveket használunk, a történelmi, de egyébként idegen forrásokból származó nevek helyett. Ez a negyedik tévedés.

A németek sosem követelték, hogy a szlávban „néma” jelentésű népnevüket váltsuk át pl. germánra. Ez megint tévedés, mert a Német nem néma jelentésű. Az erőszakos szovjet kommisszárok szerint igen (komisz cárok), de igazában nem.

Mi magyarok sem követeljük, hogy Hungary nevünket a Hungry – Éhes szó miatt változtassák meg, a szlávoknál meg a Vengria helyett legyen Hungária az országnevünk.

Grúz barátaink nem a kartvéli nevet ajánlják, hanem az idegen kifejezésnek egy másik formáját. Az angol II. György királyról elnevezett Georgia tagállam neve azonos formájú Georgia állam nevével.

A cikk végén megtudjuk, hogy Gerstner Károly az általános etimológiai információkban, Ivanics Mária és Róna-Tas András a török, Jeremiás Éva a perzsa, Komlósy András a grúz nyelvi adatokban segített.

A cikk után Balázs Géza „Dzsordzsai Györgyország” címen közöl egy rövid cikket. Úgy tűnt, hogy Kenesei István érvelését nem fogadja el, de csak nagyon halványan ellenkezik vele. Az sem biztos, hogy ismerte Kenesei István cikkét, hanem csak külön felkérésre írt néhány sort.

Nem gondolom, hogy Kenesei István cikkének logikai buktatóit kellene vizsgálni. Legtöbb állítása megkérdőjelezhető, a logikai levezetéseket kezdjék ki mások, akik jobban értenek hozzá. Ellenben állításai közül többet meg kell támadni.

A kaukázusi nyelvcsalád nagyon régi. A grúzok nyelve is messze a kőkorbá nyúlik, ezért a perzsáktól és törököktől nem szorultak rá szavak átvételére. Különösen nem a népnevük átvételére. Ugyan megjegyzésre kerül, hogy a Grúz szó grúz eredetű lehet, itt azonban megáll a téma kifejtése, holott a lényeg, a név eredete erre rejtőzködik.

A többszörösen megcáfolt hun-hungarus rokonítás ugyan nem a témához tartozik, de akkor miért kellett elővezetni? Azért, hogy jó nagyot döfjön a magyarokba. A hunok természetesen magyarok. Őseink szentnek tartották a rokonságot, nem is mertek volna hamis adatokat állítani, szemben másokkal, akiknek a legnagyobb fegyvere a megtévesztés.

Hun kérdésben a Kínai Akadémia szava perdöntő, akik a mai magyarokat tartják a hunok származékainak. Az onogur kérdést Németh Gyula találta ki, meghamisítva az Unug Urak nevét a török nyelv szerint, de azt is rosszul.

Szakartvéló nevében a Sza a mi nagyon fontos népvünk.

A Gurdzs/Gordzs formához illett volna Gordasz nevét megemlíteni, akinek nevéből elég jól levezethető a Gordzs forma. Eszerint a grúzok hunok lennének.

Gori városában született Sztálin. Mivel a Gor név meglehetősen ősi, Hegy jelentése is ismert, ráadásul jelentős város, nehezen képzelhető el, hogy ne lenne köze a grúz névhez. E-Gori formában Hegy-Ház. A Kur folyó is erre folyik, ahol a tigris megeszi a fiát, Arany János szerint. Ma Kura a neve.

De a Cruz – Kereszt kihagyása is fontos volt. Santa Cruz a Szent Kereszt, a Grúz hasonló a Cruz szóhoz, ami keresztényeket feltételez. Grúzia zászlaja fehér mezőben piros kereszt.

A Német név jelentése Oroszlán-Hely, vagy Oroszlán-Isten. A német zászlók miatt kapták a magyaroktól ezt a népvét. Nim = Oroszlán, a középkorban Nimet volt a nevük. De a Nim Felső, Magas is, ami azt jelenti, hogy Németország a Duna folyása mentén Felső, Magas helyzetű. Eszerint egyszerű földrajzi leírás a Nimet név. Mivel a szumerban is a Nim Felső, Magas és Oroszlán (Úr-Nim), ezért a Nimet névről nem akaródnak eszükbe jutni a nyelvészeknek a valódi jelentés. Inkább szlávósítják a nevet és a Néma szóból vezetnek le. Lehet, hogy a németek némák, pláne amikor a feleségük pöröl velük, de ha megisznak egy jó korsó sört, akkor bárki hallhatja, hogy nem némák, hanem elered a nyelvük. Aztán ismeretes a Német törzsnév, amit az egyszerűbb történeti atlaszok is feltüntetnek. A Fekete-erdő térségében éltek. Talán a Német név közelebbi a Német névhez, mint a Nyemce. Továbbá a Nemedá népnév is ismert, a mai Bajorország déli részén éltek, valószínűleg kelták voltak. Hasonlatos hozzá a magyarokat jelölő Nemed Ked népnév. A Nemedá és Német valószínűleg összefügg, a germánok magyar eredetét meg most nem nézzük meg. Még illet, hogy a Néma szóból vezetnek le népvét! Ez is az orosz (vagy magyar) nyelvészet bravúros mellélövése. Van ilyen, még tévedni is lehet (de nem ajánlatos), de hogy minden értelmezésük téves legyen, az bizony egy kicsit már sok. A bajorok nagyon közeli testvéreink, de más német törzs is magyar eredetű. Erre utal a svéd Tyska, ami kifejezetten a Tüszk, vagyis Tuszk, Toszk, másként Etruszk nevünket jelenti. Talán az egész svéd nép ostoba, vagy bármely más nép ostoba, amikor a helyes neveket használja, amiket a magyar hivatalos nyelvészet nem hajlandó megérteni?

Azt az állítást pedig, hogy az oroszokkal 1.800 körül semmilyen kapcsolatunk nem volt, hatalmas blöffnek tartom. Minden népnek minden néppel volt kapcsolata.

A Tót, Oláh, Rác nevek magyar eredetűek. Amikor a neveket adtuk, még nem ült a nyakunkon idegen érdek. A Tót jelentése Felső, Magas, erre utal a mai Felvidék. Kettő is van, az egyik a Dráva-Száva hegyeit jelöli, a másik a Tátra-Fátra-Mátra térséget. Az említett térségekbe beköltöző szláv csoportok örökölték a régebbi földrajzi neveket.

Az Oláh név az Olasz változata, az Olasz viszont az Ólasból alakult. Az Ól régen a Hely, eredetileg az El, sőt Él változata. Nem feltétlenül kell disznóólakra gondolni, hanem egyszerűen Helyre, Városra, Helysége. Bár Itáliában, a városokban sokáig a vizeletet és ürüléket az utcára öntötték. Képzeltető, milyen szag terjengett némelyik városban? Tehát az Oláh név magyar eredetű és nem becsmérő.

Rác szavunk szintén magyar eredetű. Egyszerűen Rá, a Napisten neve látszik a népnévben, a C kicsinyítés magyarul. Rác tehát Napistenke, de ha a szerbeknek nem tetszik a név, használjanak más nevet, az is magyar eredetű. Amikor a rómaiak elleni harcok zajlottak, nagyjából 500 után, jól jött a magyar nehézlövasság, amely fegyvernem eldöntött gyakorlatilag minden csatát. Ezt a kort hamar elfelejtették a szláv testvérek, pedig mintegy 500 évig tartott.

A Hungry – Éhes angol szó valóban a Hungary származéka. Az Éh szent dolog. A böjtöt be kellett tartani, de áldozás előtt is a szent éhezést kell gyakorolni, hogy a test tisztán fogadhassa be Isten jelképét, az ostyát. Az angolok a magyarokat éppen Szent Népek tartották, amit még számtalan angol szó bizonyít. Az Éh pedig a Hé = Nap tükre.

Vengria, Hungária, Hongrie, Ungarn mind különböző név. Ven a Vén és Fény, a Gria a Gyer(ek) változata. Tehát az oroszok szerint a Vén Gyerekek (Nép) vagyunk. Rendkívüli régiségünket nem csupán az írás, a számjelek, a genetika bizonyítja, hanem a régi népek számtalan írásos adata is. Csak a régi és új népek azt felejtik el, hogy mind tőlünk származnak. Tiltja a büszkeségük, a dölyfük és beképzeltségük.

Hun-Gár-i-a nevünk mind a négy eleme magyar. Hun egyértelműen a Hun népet jelöli. Mert a rómaiak, bizánciak nem csaltak. A Gár Ország, Nép, tehát Hun-Gár jelentése Hun-Ország, Hun-Nép. Az –i magyar jelző, az –a magyar szó, itt Nagy a jelentése. Hun-Gár-i-a négy eleme tehát magyar eredetű. Az –i-a végződés tőlünk került át a rómaiakhoz, még Róma alapítása körül, vagy a latinokhoz, még régebben.

Hongrie a Hon és Grie elemeket tartalmazza. Jelentése Hon-Gyerekei. A Hon rokon a Hun szóval, mégsem teljesen azonos vele. Feltételezem, hogy a régi franciák pontosan tudták, mit jelent az általuk használt szó.

Ungarn egyszerűen Un-Gar-n értelmű. Un istennő az egyik legnagyobb magyar istennő, akiről elfeledkezett a magyar nép, bár szókincsében megőrizte a nevét. Az Égbolt Királynője, az etruszk Uni név már becézés, mint Api

istenanya is becézett alak. Talán a magyarok még felismerik a Feri, Laci, Zoli, Teri, Mari, Sári becézési formát, ami megjelenik Uni és Api nevében is. Uni majd a rómaiaknál is megjelenik, Juno néven. Un-Gar tehát Un istenanya Népe jelentésű. Ezt állítják a németek, vagyis azt, hogy a magyarok az etruszokkal rokonok. Az –n talán többes számot jelöl, mint a Berg Hegy, Bergen Hegyek városnévben.

Összességében azt gondolom, ez a cikk alapján is, hogy a magyar nyelvészet a nulla ponton tartózkodik. Meddig még?

II. KOLCSOK

Fontos területünk volt egykor Kolkhisz, de az ott élők nyelvéről alig tudok valamit. Pedig a nyelv rendkívül fontos, mert rendkívüli tényeket lehet kihámozni belőle.

Kréneisz Géza „A magyarság etnikai rekonstrukciója” című tanulmánya, ami a Turán folyóiratban jelent meg, 2004. 4. számban, érdekes adatokat közöl számunkra. Most nem veszem sorra a cikk állításait, amelyek általában nagyon érdekesek, hanem inkább a Kolcs népnévvel foglalkozom.

Kréneisz Géza vitatkozik írásában némely megjelenéshez, könyvkiadáshoz jutó személlyel, ami azt jelzi, hogy valamit is elhisz azok állításaiból. A felsorolt népvnevek nagyon érdekesek és fontosak. A szövegben több megelőlegezett vélemény is van, pl. „orosz normannok” kifejezés, de ezt is hagyjuk. A Rusz magyarokat jelöl, az Orosz névben az Ó-Rosz forma látszik, vagyis az oroszok egykor, az ó időkben, magyarok voltak még, továbbá ők a legrégebbi szlávok. Ha a Rusz a magyarok neve volt, akkor az Ó-Roszok az oroszok, a Rosszija név is ezt mutatja. A Rusz kérdés is igen izgalmas, de nem erről kell Grúzia ügyében értekezni.

Most a Kolcs nemzetség érdekel bennünket, akiket gyakran a Kocsokkal emlegettek együtt. Kréneisz Géza remek anyagot állított össze a témában.

Konrad Schünemann: Magyar segédnépek a német középkor irodalmában című dolgozatában több német nyelvű krónika részletét közli. Ezek közül néhányat meg kell ismerni itt is.

Rudolf von Ems (1.200-1.250) verses Világkrónikájából idéz.

„Magyarok üldögéltek
Egybe, sáncuk kapujában,
Előttük mezeik mocsara,
Vad országuk zsombékja,
Bévül a sáncukon
A Kocsok és a Kolcok,
Meg néhány pogány gyermek,
Kiknek idegen a nyelve,
Falvok és vad vlachok,
Túl a hófedte hegyeken,

Ott van országuk határa,
Magyar ez ország, így együtt,
Ott fekszik, mint itt mondottuk,
Bévül sáncuk kapuján, meg azon túl.”

A német eredetit is közölte a szerző, a fordítás bizonyára az övé, bár nem írja. Köszönet a fordításért.

Az idegen nyelvűek a falvok (kunok) és vlachok (románok), Valwen és Vlachin név alatt. A magyar nyelvűek a Kocsok és a Kolcsok, vagyis Kolcok, amint a határőr egységekre vonatkozó állításból ez kitűnik. A vlachok román értelmezését sok kutató kétségbe vonja, mivel 1.200 körül volt egy Blak, vagy Bulak nép is Erdély déli részén, akikre a Vlach név szintén érthető. Az állítás rendkívüli jelentőségű. Azért, mert a Kocsok (hunok) és Kolcsok (Kolkhisziak) népét magyar nyelvűnek mondja.

Rudolf von Ems nem tudhatta előre, mit hamisítanak majd a XX. században a magyarok ellenségei. Meg aztán becsületes ember volt, leírta, hogy a Kocsok és Kolcok magyar nyelvűek.

Sáncok mögött örködnek, és a betörő osztrák és cseh rablókkal elbánnak. Ki rabolt akkor kit? Az osztrákok és csehek a magyarokat. Az osztrákoknak ez a rossz szokása azóta sem változott, most éppen bankok segítségével rabolnak. Természetesen az osztrákok többsége jóra való ember, a Bécsi-medence és Tirol népe szinte biztosan magyar eredetű.

A Kocs nép hagyatéka Kocs, Nemeskocs, Pusztakocs, Kocsárd, Kocsérd, Kocsord és más települések. A híres Kocsi név Kocs község nevéből képződött.

A Kocs nép kétségtelenül a hun Kotzager néppel azonos. A Kotz-Ager névben a Kocs és Agarénus nevünk ötvöződik, amit Kréneisz Géza nem vett észre, és másról beszélt. Az akatzir hunokkal azonban a kotzagerek nem azonosak, két magyar népről van szó esetükben.

A Kolcok, illetve Kolcsok törzsének településekben létező neveit Kréneisz Géza szintén bemutatja. Kolcvár (Cetatea Colti/Rom), Kolcér (Coltirea/Rom), Kiskolcs (Culciu Mic/Rom), Nagykolcs (Cculciu Mare/Rom), Kolcsó (Kicov/Slk), Kolcsmező (Dihe Kicovo/Slk), Kölcsény (Kolcsine/Ukr). Anonymusnál a Colsoy – Kölcsse nem Ond vezér leszármazottja, a későbbi Sente-Mágocs nem.

Rudolf von Emsnél további említés: „Magas mezei erődbe (földvárba) zárkozva a Samartinok és a Koltzok...”

Ebben a szövegben Kréneisz Géza a Mardokat látja, a Szamárdiak a szumerek szerintem. A Sza Mardok magyar mardok, a perzsa Mardonius neve is a mardokhoz tartozik.

Ottokar von Steiermark (1323-1324):”Österreichische Reimchronik” című munkájában megemlíti a kolcokat, a keresztény kardinális szószegő magatartása kapcsán, Szaladin szultán követői vannak jelen Akkonban. A kolcok szerepe nem világos.

Költemény Ludwig örgróf kereszteshadjáratáról an. 1301.

A költemény szerzője megemlíti, hogy II. Ottokar fia Cseh Vencel, megkoronázása folytán az urbatzok, (orbászok), a koltzok, a falbok (kunok), a tzokenok és a bulgárok ura lett. A koltzok nyoma ezután eltűnik a történeti adatokból, de nem tűnik el a földrajzi nevekből.

Próbáljuk meg a következőkben a Kolc/Kolcs törzs, illetve nép eredetét megtalálni.

III. KOLKHISZ

A Kolcs nép egyenesen Kolkhiszba viszi tekintetem. Ugyan a hazánkat megszállt idegenek erősen akadályozzák a magyar és a valóságnak megfelelő írások megjelenését, de mégis írni kell, még abban a tudatban is, hogy az írás sosem fog megjelenni.

A görög nyelv 24 betűvel dolgozik, azok is magyar eredetűek. De a 24 betűvel egyszerűen képtelenek visszaadni a görögök a rendkívül fejlett magyar hangállományt és szavakat. Ezért a Kolcs országot Kolkhisz, Kolchisz, Colchis, stb. formában írták le.

A név értelme valószínűleg Napocska értelmű. A Kol név a Kel párja, főnévi értelemben a Kel Nap. Lásd pl. Kel-En nevét, ami Nap-Isten jelentésű. A Kolta a Kelta változata, a Koltai, Keltai családneveink is ezt igazolják. Mikolt nevére már leírtam, hogy Mi-Kolt jelentése Fényben-Kelt.

Nagyon úgy tűnik, hogy Kolkhisz népe egy nagyobb népességbe tartozott, akik magyarok voltak.

A Kaukázusban mintegy 40 nyelv létezik ma, jó részüket a kaukázusi nyelvcsaládba sorolják. A nyelvcsalád nagyon összetett, nem egységes. A sok ezer év alatt a nyelvek közeledtek egymáshoz, szókincsük keveredett. Jó áttekintés nincs, vagy általam nem ismert, a térség nyelveiről.

Azt azonban tudjuk, hogy egy titokzatos fáraó, akinek Nagy Szeszósztrisz nevet adtak a görögök, valamikor az ókorban, vagy az ókor előtt, két hatalmas hadjáratot indított, egyet északra, egyet délre. Mivel még nem sikerült megtalálni Szeszósztriszt, ki ő valójában, a hadjáratai pontos idejét sem sikerült meghatározni. Több egyiptomi fáraó is megkapta a Szeszósztrisz nevet, de valószínűleg még a Közép-Birodalom első fáraói sem felelnek meg az igazi Nagy Szeszósztrisznak. Ellenben van egy fáraó, akit többnyire mesealagnak minősítenek a történészek. Vagy Kr.e. 2.800, vagy Kr.e. 3.600 körül hajtott végre két hadjáratát.

Az északi hadjárat során Thrákián haladt keresztül, talán a Kárpát-medencébe is betért, megkerülte a Fekete-tengert, majd a Kaukázus nyugati partjain haladva tért vissza Egyiptomba. Hadseregéből három hadosztályt, fiatal katonákból, visszahagyott a mai Grúzia környékén, akik a környék leányaival házasságot kötve új népet hoztak létre.

A kolchisziak egyiptomi származásáról sok ókori szerző írt. Nagy biztonsággal a hurriták, vagy horiták is azonosak lehetnek a kolchisziakkal.

Mivel Egyiptomban magyarul beszéltek, mint számtalan sok más helyen is, mint Szavárdiában is, ezért azon nem kell csodálkozni, hogy a kolcsok Kolchiszban magyarul társalogtak egymással. Továbbá magyaroknak minősítették a kolcsokat a német szerzők is. Elég kemény bizonyíték a magyar-grúz rokonság irányába.

Grúzia neve valószínűleg a magyar (hun) Gordasz király nevével rokon, akinek a neve Gordzs rövidüléssel már összevehető a Gordzs perzsa és török formával.

A George név szintén magyar, földműves jelentése is a magyarokra vonatkozik. Sok olyan népvünk van, ami kifejezetten földműves értelmű. Ge-Or a Föld Ura.

Grúzia nyugati része volt Kolchisz, keleti része Ibéria. A keleti ibérek azonosítják az Ibériai-félsziget ibér népével, akik éppen a Kaukázusból vándoroltak a Pireneusi-félszigetre. A nyugati részen a kolchisiek és a saspeirok voltak a vezetők. A kolchisiek, vagyis kolcsok a Rioni folyó völgyében éltek, egészen Trapezusig. A saspeirek a Csorog folyó felső folyásánál virágoztak. A Saspeir név a Szabír magyarokat rejti. Az is igaz, hogy a szavárdok sokkal nagyobb területen éltek, mint a Csorog felső folyása.

A térségben sok törzsnevet lehet megismerni, amelyek egy része feltűnően jól érthető magyar nyelven. A törzsnevekkel most nem foglalkozom, de a Georgia című cikkben igen.

Cholchisz alapítói gypjas hajú szardanák, állítják ókori tudósok.

Cholchisz fővárosa Aia, (Menny), vagy Kutaisz. Kutaisz a Kuta és Kút szumer és magyar nevek változata.

Királya Aietesz, amit Mennyei Embernek értenek, valószínűleg rosszul. Testvérei Persze és Kirke = Aie. Aietesz lánya Medea, vagy Medeia, akit csúnyán befeketítettek a görögök. Me-Deia a Fényes-Tejút (Me-Teja) nevét viselte.

Aia várostól 70 stadionra feküdt Sybaris, az Aranyváros, ahol az aranygyapjút őrizte a sárkány. A 70 mágikus szám, a magyarok fantasztikusan fejlett csillagászatának egyik száma. Valószínűleg nincs köze a földi terep távolságaihoz, csak a görögök nem értették, miről van szó. Cholchisz neve Mozara, Ravenna szerint, ami a magyar népnév torzulása.

Sybaris neve a Szabírra is hasonlít, de Szi Nap, Bar a Vár változata, ami szerint a vár inkább Nap-Vár értelmet tartalmazott. Szibarisz város Itáliában is létezett. Mellesleg a Bar – Vár szó a kolcsoknál már akkor létezett, amikor a görögök kezdtek kialakulni magyar törzsekből. Vár szavunkat perzsának minősítik, holott a kolcsok már akkor is léteztek, amikor perzsák még nem voltak.

A Kocs népet, illetve vezérének a nevét megtaláltam az avar névanyagban, Koch formában. Koch törzsfő neve azt bizonyítja, hogy a kocsok

az avarokkal együtt éltek a Kárpát-medencében. Mivel a kocsokat a kolcsokkal gyakran együtt emlegetik, ezért feltételezhető, hogy a kolcsok is Uldinnal, vagy Rugával, esetleg később Bajánnal érkeztek mai lakhelyükre a mai Grúziából.

Egy román természetvédő egy természetismereti filmben beszélt a Retyezát hegységről. A fiatalember nagyon kultúráltnan ismertette a filmben a terület román neveit. A csúcs neve Kolcvár, 2509 m magas, a Kolcvár „vár” jelentésű románul. Ez a kis film is hozzájárult, hogy értelmezsem a Retyezát és Kolcvár neveket.

A Retyezát magyar eredetiben Retesz-Át. Jelenthet erődöt, várat, mert valószínűleg a daka magyarok neve, akiket dáknak és romának minősítenek. Csak az a probléma a dákóromán kontinuitás elméletével kapcsolatban, hogy a dákok magyarok voltak.

A Kolcvár csúcs nevét nem találtam a magyar térképeken. Pedig elég magas csúcsról van szó.

Miskolc városa nevét a Mihály változataiból, vagy a szláv variációkból vezeti le az akadémiai nyelvészet. Valójában a Mis és Kolc nevekből kell levezetni a város nevét, amelyben még ma is élnek magyarok. Mis szavunknak nagy tábora van, különféle alakokkal, ami a szó régisége miatt jött létre, de a jelentésük „Ifjú Hős”, „Hős Lovag” maradt minden variációjában. A Kolc a Kolcsokat, vagyis Kolkhisz népét jelenti. Kolkhisz népe tehát nem halt ki, hanem sok magyar településben ma is élnek utódaik, és még nagy városuk is van, amit Miskolcnak neveznek. A név változata a Miskoch, ami azt bizonyítja, hogy a Kolcok a Kocsokkal éltek együtt az 1290-es években Miskolcon. Mis-Koch a Hős Kocsok városa.

Szokolca városunk nevét szlováknak minősíti a magyar nyelvtudomány, és mindenféle adatot összehord véleménye áterőszakolása érdekében. A cseh Skalice és szlovén Skalica a szlovák Skalica – „Sziklácska” változata. Még a magyar Szikla főnevet is valamilyen hasonló szláv előzményből vezetik le, holott a Szik a Nap, a La Hely, vagyis a Szik-La a Nap-Helye, amin égi útján a Napisten megpihen.

Sajnos, a városnév nem Skalica, hanem Sza-Kolc-A, aminek pontos magyar jelentése van. Sza a magyar nemzet nagyon fontos neve, a Kolc a kolkhisziak neve, a név végén az „A” birtokos eset, vagyis Szokolca a Sza nemzet Kolca. A Sza magyarok alapították Sza-Vária várost is, ezért a Szokolca név sokkal régebbi lehet, mint 895.

Kulcs településünk talán lehet rokon a Kolcs népnévvel. Az akadémiai nyelvészet a Kulcs nevet is szlávnak minősíti, vagyis a magyar Kulcs főnevet szláv előzményekből vezeti le. Úgy képzelik tehát, hogy a Fiától származik az Apa, és nem az Apa az apja a Fiának. Mivel oklevélben 1342-ben a Kolch alak szerepel a település neveként, kétségtelennek kell minősíteni, hogy Kulcs is a Kolcsok, vagyis a grúziai magyarok települése. Maga a Kulcs szó azonban a Kul/Kül változata, a Kulcs a Mennyhez való Ank/Ang. A Kul régi szavunk, pl. Kulaba és Kullab Unug városunk része.

Nagy költőnk, Kölcsey Ferenc neve Kölcse községünk nevéből származik. Kölcse nevét sem érti az akadémiai nyelvészet. A név alapjául az ótörök Kül – Hamu, és Nevet fogalmat használják. Ilyen színvonalú nyelvészet talán még Nyugaton sincs, pedig ott is értenek a nyelvi ámokfutáshoz. A törökök a magyaroktól erednek, a déli hunok erősen keveredtek a kínaiakkal, akiktől az Aszina nevű uralkodó család az Altájba menekült, mintegy 220 és 280 között. Sok magyar nyelvű uralkodónév van a törökök vezetői között a kezdetekben, de az iszlámra való áttérés után a magyar nevek ritkulnak. A kínai Akadémia és a törökök három eredetmondája is a Kr.e. III. századra teszi a törökök keletkezését. Az ótörök fogalom tehát megtévesztő, mert nem régebbi, mint 1750 év. Az olvasó viszont nem ismeri a népek keletkezési idejét, tehát azt hiheti, hogy az ótörök fogalom alatt valami nagyon régi időt kell érteni. A Kül – Hamu fogalma eredhet a halott elégetéséből, amikor a halott a Kul magyar szférába ér, maradványa itt a földön a hamu.

Kölcse neve a Kolcs és E magyar nevekből ered. Kolcs-Ház a pontos értelmű település nevének. Mivel az E = Ház, Palota, Templom magyar szó igen erős, a Kolcs előtagot Kölcse magas hangzójú formára változtatta. Így képződött a Kölcse-E, összeolvasva Kölcse. Nagy költőnk, Kölcsey Ferenc nevének tehát ez az értelme. A Költ, Költészet és hasonló szavainkkal most nem foglalkozom. A kutatást viszont folytatni kellene a témával kapcsolatban.

Grúzia és Georgia történetéről, elsősorban az alapításáról, könyvet is lehetne írni.